

Sygnatura akt I C 908/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

T., dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim - I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jolanta Szczęsna

Protokolant: Sekretarz sądowy Natalia Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2021 r. w Tomaszowie Mazowieckim

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przeciwko K. B.

- o zapłatę

orzeka:

- 1. zasądza od pozwanego K. B. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 31 marca 2014 r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. nie więcej niż ustawowe odsetki maksymalne za opóźnienie oraz 9.913,04 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset trzynaście złotych 4/100) z ustawowymi odsetkami według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 30 maja 2020 r. do dnia zapłaty, nie więcej niż ustawowe odsetki maksymalne za opóźnienie;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.782,25 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa złote 25/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;**
- 3. nakazuje pobrać od pozwanego K. B. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim kwotę 1.095,75 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt pięć złotych 75/100) tytułem części opłaty od pozwu zwróconej powodowi zarządzeniem 24 listopada 2014 r.**

Sygn. akt I C 908/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniósł powództwo o zapłatę kwoty 20000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2016 roku oraz kwoty 9913,04 zł z ustawowym odsetkami od dnia 30 maja 2020 roku i kosztami procesu. Na uzasadnienie pozwu podał, że jest nabywcą wierzytelności wynikających z umowy pożyczki, zawartej z pozwanym.

/vide: pozew k. 2- 3 akt i pismo procesowe z dnia 30 listopada 2020 roku, k. 107 111 akt/.

Nakazem zapłaty z dnia 19 marca 2014 roku Sąd uwzględnił powództwo w całości.

/vide: sprzeciw, k. 49 akt/.

Pozwany K. B. podnosił w sprzeciwie głównie zarzuty nieprawidłowego doręczenia nakazu zapłaty. W toku postępowania podnosił również nieprzedłożenie umowy przelewu wierzytelności przez powoda oraz kwestionował sam fakt istnienia jakiegokolwiek zobowiązania wobec pozwanego.

/vide: protokół rozprawy k. 141 akt, pismo procesowe z 25 stycznia 2021 roku, k. 143 – 144 akt/.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany K. B. zawarł w dniu 8 września 2011 roku z Polską Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową w W. umowę pożyczki konsumenckiej nr (...) na kwotę 20000 zł, na okres 9 września 2011 roku – 8 września 2016 roku.

/vide: ramowa pożyczki konsumenckiej k. 8 – 9 akt/.

Zawiadomieniem z dnia 12 grudnia 2011 roku pożyczkodawca wypowiedział pozwanemu umowę z uwagi na brak spłaty bieżących i zaległych rat pożyczki. Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy wystosowane zostało na adres pozwanego, podany w umowie pożyczki, tj. (...)-(...) L., P. 31.

/vide: k. 24 – 25 akt/.

W listopadzie 2012 roku pozwany wyprowadził się do Stanów Zjednoczonych, nie informując o zmianie adresu.

/vide: k. 54 – 55, 65 - 91 akt/.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 26 marca 2012 roku pożyczkodawca zbył wierzytelność, przysługującą mu z tytułu przedmiotowej pożyczki na rzecz powoda.

/vide: umowa przelewu załącznikami k. 147 – 181 akt/.

Pozwany początkowo w zasadzie pożyczki nie kwestionował, powoływał się jedynie na pobyt w Stanach Zjednoczonych i nieskuteczne doręczenia, ale w toku procesu ostatecznie zanegował istnienie jakiegokolwiek zobowiązania. Powoływał się na fakt, iż na skutek upływu czasu nie pamięta, czy przedmiotową umowę pożyczki w ogóle zawierał oraz poddawał w wątpliwość sposób wyliczenia dochodzonej należności.

/vide: pismo procesowe k. 143 – 144 akt/.

W odpowiedzi na powyższe powód przedłożył wyliczenie sposobu obliczenia wartości dochodzonego roszczenia / k. 112 – 131 akt/ oraz wykazał przerwanie biegu przedawnienia przez przedłożenie postanowienia w postępowaniu egzekucyjnym z dnia 21 października 2021 roku / k. 131 akt/

Sąd zważył, co następuje.

Strony niniejszego postępowania łączyła umowa pożyczki, określona w art. 720 § 1 i 2 k.c. mocą której pożyczkodawca zobowiązał się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy i przelał je pozwanemu, a biorący pożyczkę zobowiązany był zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Pierwotny wierzyciel udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 20000 zł, którą pozwany zobowiązał się spłacić wraz z należnymi odsetkami umownym i kosztami. Pozwany potwierdził zawarcie umowy własnoręcznym podpisem oraz podał adres zamieszkania w Polsce, na który wysłane zostało wypowiedzenie umowy. Pozwany pożyczki nie spłacił. Powód nabył przedmiotową wierzytelność umową cesji, uregulowaną w art. 509 i następnych kodeksu cywilnego, zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią /przelew/, chyba, że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Pozwany również i legitymacji czynnej powoda, wywodzącej się z umowy cesji nie kwestionował. Do oceny Sądu pozostawało jedynie ustalenia, czy i w jakiej wysokości pozwany wywiązał się z umowy, lecz na tą okoliczność pozwany żadnego dowodu nie przedstawił. Sąd przyjął więc za prawdziwe wyliczenie powoda.

Pozwany generalnie nie podnosił żadnych merytorycznych zarzutów, zasłaniając się długim pobytem w Stanach Zjednoczonych oraz niepamięcią. Pozwany w toku sporu powoływał się również na spóźnione wykazanie faktu nabycia wierzytelności od poprzednika prawnego powoda, a tym samym brak legitymacji czynnej w dacie wnoszenia powództwa, którego to argumentu Sąd nie uwzględnił. Należy bowiem pamiętać, że pozew wniesiony był w postępowaniu upominawczym, zaś zarzut braku legitymacji zgłoszony został przez pozwanego w toku postępowania, nawet nie w sprzeciwie, lecz na etapie znacznego zaawansowania sporu.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczność prawidłowego wyliczenia roszczenia, uznając, że brak takiej potrzeby w sytuacji, kiedy pozwany jedynie ogólnikowo kwestionował dochodzone kwoty. Sąd uznał też za prawidłowe daty wymagalności roszczenia od wymagalności należności głównej / kapitału/ oraz kapitalizowanych odsetek za opóźnienie, co zgodne było z przepisami art. 481 i 482 kodeksu cywilnego.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 i nast. k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony / koszty procesu/. Zgodnie z w/w zasadą pokrywania kosztów procesów sądowych Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2782,25 zł/ opłata od pozwu w kwocie 1461 zł, w części zwrócona po wydaniu nakazu zapłaty /k. 40 akt/. wynagrodzenie pełnomocnika procesowego, zgodne z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 r. poz. 1668) / oraz nakazał pobrać od pozwanego część opłaty od pozwu, zwróconą powodowi po wydaniu nakazu zapłaty.

Sędzia Jolanta Szczęsna

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
3. kal. 21 dni lub z wpływem.

T., dnia 15 lipca 2021 roku

Sędzia Jolanta Szczęsna